

[Christmas Møller.]

kan vi naturligvis ane, og lige behagelige er de vel ikke alle, men vide det kan vi ikke. Men det er jo fuldkommen klart, at ved det Formandsmøde, der fandt Sted med den højtærede Statsminister, var Hensigten for ham at faa Rigsdagen hjem til Paaske. Hvad skulde han ellers med det Formandsmøde? (*Statsministeren* [Stauning]: Nej, naturligvis var det ikke det!). Nu siger den højtærede Minister: Naturligvis var det ikke det. Ja, men hvad skulde han ellers med det Møde? for i det Øjeblik, det ikke var den højtærede Statsministers Hensigt at sende Rigsdagen hjem, var der jo intet at tale med Formændene om, og det var da ogsaa fuldkommen klart, at man lagde Arbejdet an herpaa. Jeg for mit Vedkommende mente ikke, dette var rigtigt, men den højtærede Statsminister kan efter mit Skøn ikke senere udtale sig, som han har gjort.

Den højtærede Statsminister sagde, at man plejer som Regel af bebrejde Regeringer og Ministre og hele det System, vi har, at man benytter Finansudvalget i den Udstrækning, man gør, til Gennemførelse af Foranstaltninger, og nu er det altsaa ogsaa galt med det selvstændige Lovforslag. Maa jeg da spørge: Er det med dette Lovforslags Fremsettelse mod Slutningen af Samlingen den højtærede Regerings Hensigt at indlede et nyt og bedre Liv overfor Folketinget, Landstinget og Finansudvalget, i den Forstand, at nu skal alle den Slags Bevillinger, her er Tale om, gennemgaa den Behandling, et Lovforslag faar? Jeg tror, at de, der kender en Smule til, hvad der er sket i Finansudvalget, ogsaa i den sidste Uges Tid, vil vide, at det har ikke været Tanken. Spørgsmaalet har derfor Interesse, idet den højtærede Minister kæder Afgørelsen af disse Sager sammen paa en Maade, der overhovedet ikke er nogen som helst Mening i.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har efter mit Skøn ikke Ret i — det er jo for saa vidt Udvalgsforhandlingen, vi begge taler om, jeg kunde ogsaa henvise til Udtalelser her fra Talerstolen —, at der ikke er nævnt Beløb paa den Størrelse, jeg her har nævnt. Efter min Opfattelse har jeg snarere i Udvalget givet Udtryk for, at man i en Overgangstid kunde tage et større Beløb. Og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen maa jo ikke glemme, at i det Øjeblik, man fik gennemført en Krisekasseordning, fik man en Ordning, hvorved de paagældende faldt ind under Forsikringsprincippet, medens deres Tilværelse efter Hjælpekasseordningen hviler paa et Skøn. Derfor tror jeg, at vi navnlig i de Tider, vi har, i den

Prisfaldsperiode, vi er inde i, meget lettere end paa andre Tidspunkter kunde have gennemført en Ordning, som under fremtidige vanskelige og vanskeligere Forhold kunde holde.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger endvidere, at det Forslag, jeg stillede, var fuldkommen umuligt, og det ærede Medlem tænkte dermed navnlig paa, at Oplukningsbestemmelserne for Krisekasserne ikke lod sig praktisere, eller vanskeligt lod sig praktisere, og ikke havde nogen — det var jo hans væsentligste Tanke — reel Betydning for de paagældende. Paa intet Tidspunkt tror jeg, man har sagt, at man ikke vilde forhandle om dette Spørgsmaal, men fra anden Side forekommer det mig, at man ikke har været villig hertil.

Vor Stilling til det afgørende i dette Forslag, det, der koster de mange Penge, nemlig Afsnit I, har jeg allerede angivet. Vi er villige til, saaledes som jeg har givet Udtryk for det, at drøfte nogle af de Bestemmelser, der findes i § 7, men vi er aldeles ikke villige til at kæde Spørgsmaalene sammen paa den Maade, som den højtærede Regering uden sund Mening har gjort det. I det Øjeblik den højtærede Regering fastholder dette Standpunkt, og det viser sig gennem den Stilling, som de, der har Ledelsen her i Tinget, tager til denne Sag, at man ikke vil give den en Behandling, saaledes at det ikke blot bliver det ærede Medlem fra Ryde Aa, som ved noget om en bestemt Del af dette Forslag, men saaledes at det bliver alle, der skal tage Stilling til det, der kan faa Besked derom, saa understreger de i meget høj Grad selv, hvad Meningen med dette Forslag har været.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Til det ærede Medlem Hr. Krag, der sagde, at Partiet Venstre altid havde været rede ogsaa til at medvirke til at gennemføre Ordningen til Hjælp for Arbejdsløshedskassemedlemmer, maa jeg sige, at i 1920 gennemførte Venstre en Nedskæring af Tilskuddene til Arbejdsløshedskasserne, der førte med sig, at Kontingenterne steg fra 22 Kr. til 43 Kr. aarlig gennemsnitligt pr. Medlem. I 1924 gennemførte Venstre en Nedskæring af de ordinære Tilskud, som medførte, at Kontingenterne steg til henimod 60 Kr., og i 1927 gennemførte Venstre en Nedskæring, saaledes at Kontingenterne nu er oppe paa 70 Kr. pr. Medlem gennemsnitligt om Aaret. Det er den Virk